

De inzet van het Engels als lingua franca doorheen de instelling

Met een steeds diverser, internationaal publiek van studenten en korps van lesgevers treedt ook de inzet van *lingua franca's* op de voorgrond. Dit is een terrein waarop onze universiteit bijzondere inspanningen heeft geleverd met een systematische aanpak van parallelcommunicatie in het Engels naast het Nederlands voor evenementen, initiatieven, regelgeving, besluitvorming, tools, hulpmiddelen, vademecums, enz. Daarnaast noteren we evenzeer de inzet van *lingua franca's* doorheen de vele interacties die de dienstverlening rijk is, vooral het Engels en in mindere mate het Frans.

De wetenschappelijke stand van zaken rond het ELF-onderzoek (*English as a lingua franca*) in institutionele interacties benadrukt zowel het contact tussen meerdere *Englishes* als de onderlinge verwevenheid van het gebruik van een lingua franca met de lokaal dominante omgevingstaal en de L1 van de sprekers. Dit laatste gaat van substraatwerking tot de omgang met moeilijk vertaalbare of ronduit onvertaalbare begrippen. Het onderzoek noteert eveneens de valkuilen van een veronderstelde gedeelde taal die probleemloos wederzijds begrip zou garanderen en de onvermijdelijke pragmatische ambivalentie tussen enerzijds 'effectief gedaan krijgen wat men wil bereiken in het gesprek' en anderzijds een optimale uitwisseling van betekenis.

The use of English as a lingua franca across the institution

The context of an internationally diverse body of students and teachers in higher education has warranted the use of *lingua francas*. This is a terrain where Ghent University has invested particular effort in developing a systematic practice in which the use of Dutch is paralleled with equivalent communication in English for initiatives, rules and regulations, decisions, tools, resources, manuals for ready reference, etc. In addition to this, we can notice the use of lingua francas, mostly English and to a lesser extent French, in lots of service encounters across the institution.

Attending to this specific field of interactional practice, the scientific study of ELF (English as a lingua franca) has stressed the contact between different *Englishes*, as well as the entanglement of ELF-use with the speakers' L1 and the locally dominant language (this can range from substrate effects to the ways in which speakers deal with concepts that are difficult or impossible to translate). Noted equally are the pitfalls of an assumed shared language which unproblematically secures mutual comprehension and the inevitable pragmatic ambivalence between, on the one hand, the speakers' desire to get things done their way, and on the other hand, an orientation to optimal exchange of meaning.